

7 Μαΐου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

ν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΟΥΛΓΟΥΕΡΘ Φ.Γ. & ΣΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσίβλητων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5523).

Ποινή — Εμπορία Προτύπου που δεν συμμορφωνόταν με τους όρους των Κυπριακών Προτύπων, κατά παράβαση των άρθρων 9, 20, 21 και 23 του Περί Κυπριακών Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας Νόμου 68 του 1975 όπως τροποποιήθηκε, των σχετικών Κανονισμών και του άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 — Τυπική παράβαση — Επιβολή προστίμου ΛΚ25.- στον καθένα από τους τρεις κατηγορούμενους - Επικυρώθηκε από το Εφετείο. 5

Στις 29 Σεπτεμβρίου 1990 η εφεσίβλητη εταιρεία διατηρούσε στο κατάστημά της στη Λεμεσό 21 δισκάκια συσκευασίας με κατεψυγμένο μπαρμπούνι στα οποία δεν αναγραφόταν η χρονική ένδειξη κατανάλωσης, ενώ τα δισκάκια έφεραν δύο σημάχνσεις με ημερομηνία 28.9.90 και 21.8.90. Η υπεράσπιση ισχυρίστηκε ότι επρόκειτο για παράλειψη σήμανσης στα δισκάκια από το υπαλληλικό προσωπικό και ότι οι εφεσίβλητοι 2 και 3 δεν πρόσεξαν το λάθος λόγω του ότι ήταν θέμα αρκετών εκατοντάδων σακουλιών. Ο πρωτόδικος δικαστής δέχθηκε ότι η παράβαση ήταν τυπική και επέβαλε την πιο πάνω ποινή προστίμου στον κάθε ένα από τους τρεις κατηγορούμενους την οποία εφεσίβαλε ο Γενικός Εισαγγελέας σαν παντελώς ανεπαρκή. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι: 20

1. Η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου ήταν ορθή υπό τις περιστάσεις.
2. Δεν υπάρχουν οι λόγοι που θα δικαιολογούσαν την επέμβαση του Εφετείου λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της υπόθεσης και των αρχών που διέπουν την επέμβαση του Δικαστηρίου τούτου στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας του για ανατροπή της απόφασης. 25
3. Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται από τις υποθέσεις

2 Α.Α.Δ. Γεν. Εισαγγελέας ν. Γούλγουερθ & Άλλων

BISCO που αφορούσε τρόφιμα με ληγμένη ημερομηνία και παραποίηση της ημερομηνίας λήξεως και *Σολωμού* που αφορούσε παράβαση όρων ακριβώς του ίδιου προτύπου.

- 5 4. Με την απόρριψη της έφεσης δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι εγκαταλείπονται οι αρχές για τον καθορισμό των ποινών που πρέπει να επιβάλλονται για διάπραξη αδικημάτων που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία του λαού.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 10 *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν Εταιρεία BISCO LTD και άλλων (1991) 2 Α.Α.Δ. 16.*
Σολωμού ν Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 324.

Έφεση εναντίον ανεπάρκειας ποινής.

- 15 Έφεση εναντίον ανεπάρκειας της ποινής από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για την ποινή που επιβλήθηκε στις 5.9.1991, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υποθέσεως 12775/91) στην κατηγορία της εμπορίας προτύπου που δεν συμμορφωνόταν με τους όρους των καθορισμένων Κυπριακών Προτύπων, κατά παράβαση των άρθρων 9, 20, 21 και 23 των
20 *Περί Κυπριακών Προτύπων, και Ελέγχου Ποιότητας νόμου, 1975 (Νόμος 68/75) όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 6/77, 16/83 και 166/89 και των Καν. 1, 2 και 3 των*
Περί Κυπριακών Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας (Καθορισμένα Πρότυπα - Δεκάτη Τρίτη Σειρά) Κανονισμών
25 *1987, Κ.Δ.Π. 124/87 και το άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, σε τρεις κατηγορούμενους οι οποίοι καταδικάστηκαν από Κορφιώτη, Α.Ε.Δ. σε £25.- πρόστιμο ο κάθε κατηγορούμενος.*

- 30 *Α. Κουρσουμπά (κα) Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον εφεσείοντα.*

Ε. Χρυσστομίδου (κα), για τους εφεσίβλητους.

Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσίβλητη 1 που είναι εταιρεία στην οποία

ανήκει επιχείρηση πολυκαταστήματος, ο διευθυντής της και ο υπεύθυνος του τμήματος πωλήσεων ευρέθησαν ένοχοι και καταδικάσθηκαν με την ίδια τους παραδοχή για το αδίκημα της εμπορίας Προτύπου που δε συμμορφωνόταν με τους όρους των Κυπριακών Προτύπων, κατά παράβαση των άρθρων 9, 20, 21 και 23 του Περί Κυπριακών Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας Νόμου 68 του 1975 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 6 του 1977, 16 του 1983 και 166 του 1989 όπως επίσης και Κανονισμούς 1, 2 και 3 των περί Κυπριακών Προτύπων και Έλεγχος Ποιότητας (Καθορισμένα Πρότυπα - Δεκάτη Τρίτη Σειρά) Κανονισμών 1987, Κ.Δ.Π. 124/87 και το άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154. 5 10

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος όπως εκτίθενται στο κατηγορητήριο είναι ότι οι κατηγορούμενοι στις 29 Σεπτεμβρίου, 1990, στη Λεμεσό, της Επαρχίας Λεμεσού, εμπορεύοντο Πρότυπο, δηλαδή, κατεψυγμένα σε συσκευασία μπαρμπούνια τα οποία προορίζονταν προς πώληση για ανθρώπινη κατανάλωση το οποίο δεν συμμορφωνόταν με τους όρους του καθορισμένου Κυπριακού Προτύπου CYS: 71: 1985, δηλαδή, εμπορεύοντο 21 δισκάκια συσκευασίας με κατεψυγμένο μπαρμπούνι στα οποία δεν αναγραφόταν χρονική ένδειξη κατανάλωσης ενώ τα δισκάκια έφεραν δύο σημάνσεις με ημερομηνίες συσκευασίας 28.9.90 και 21.8.90. 15 20 25

Η προβλεπόμενη ποινή από το άρθρο 21 του Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του Νόμου 166 του 1987 είναι 6 μήνες φυλάκιση ή £450.- πρόστιμο. Τα γεγονότα όπως εξετέθησαν ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου είναι ότι στις 29 Σεπτεμβρίου 1990 ο μάρτυρας κατηγορίας επισκέφθηκε το κατάστημα της εταιρείας στη Λεμεσό και βρήκε μέσα στα ψυγεία 21 δισκάκια συσκευασίας με κατεψυγμένο μπαρμπούνι στα οποία δεν αναγραφόταν η χρονική ένδειξη κατανάλωσης, ενώ τα δισκάκια έφεραν δύο σημάνσεις με ημερομηνία 28.9.90 και 21.8.90. Ο μάρτυς πληροφόρησε τους κατηγορούμενους ότι θα καταγγεληθούν και η απάντηση ήτο ότι έκαμε λάθος η υπάλληλος και δεν το πρόσεξε. 30 35

Ήτο η θέση της υπερασπίσεως ότι ήτο απλώς παράλειψη σήμανσης στα δισκάκια από το υπαλληλικό προσωπικό που δεν τα πρόσεξαν και ότι οι εφεσιβλητοι 2 και 3 σαν υπεύθυνοι που ήταν, επειδή ήταν θέμα αρκετών εκατοντάδων σακκουλιών έτυχε και δεν πρόσεξαν αυτό το λάθος. 5
Εν πάση δε περιπτώσει δεν ετίθετο θέμα λήξεως της ημερομηνίας καταναλώσεως και δεν υπήρχε θέμα κινδύνου στην περίπτωση αυτή, της υγείας του κοινού.

10 Ο πρωτόδικος δικαστής εδέχθη ότι η παράβαση ήτο τυπική, και αφού πράγματι τόνισε το γεγονός ότι παραπτώματα αυτού του είδους γενικά πρέπει να θεωρούνται πολύ σοβαρά και ότι πρέπει να υπάρχει αυστηρά συμμόρφωση προς τους νόμους και ότι δεν ήταν περίπτωση που υπήρχε 15
λανθασμένη ημερομηνία λήξεως του χρονικού περιθωρίου που θα έκαμνε τα τρόφιμα αυτά ακατάλληλα για κατανάλωση, επέβαλε ποινή £25.- πρόστιμο στον κάθε ένα από τους τρεις κατηγορούμενους.

Ο Γενικός Εισαγγελέας καταχώρησε την παρούσα έφεση εναντίον της επιβληθείσας ποινής σαν παντελώς ανεπαρκή είτε για την τιμωρία των εφεσιβλήτων είτε για 20
την αναμόρφωση τους είτε για την αποτροπή παρομοίων αδικημάτων από άλλους. Προς υποστήριξη της έφεσης, η ευπαιδευτη ανώτερη δικηγόρος της Δημοκρατίας επικαλέσθηκε τις αρχές που διατυπώθησαν στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Εταιρείας BISCO LTD 25
κ.α., (1991) 2 Α.Α.Δ. 16 και στην υπόθεση Σολωμού ν. Αστυνομίας, (1991) 2 Α.Α.Δ. 324, στις οποίες εφέσεις ετονίσθη η σοβαρότητα των παραπτωμάτων αυτών και ότι θα έπρεπε να επιβάλλονται αποτρεπτικές ποινές όπου η φύση του αδικήματος το επιβάλλει, λαμβανομένων φυσικά 30
υπόψη των γεγονότων της κάθε υποθέσεως. Και ότι οι ποινές φυλάκισης έστω και μικρής διάρκειας εξυπηρετούν τον σκοπό του νόμου όπως στην υπόθεση εκείνη που επιβάλλονται ως αποτρεπτικές για τον κατηγορούμενο και για άλλους πιθανούς παραβάτες του νόμου. Με ακριβοδίκαιο τρόπο η ανώτερη δικηγόρος της Δημοκρατίας εδέχθη 35
ότι η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται από τα γεγονότα των δύο άλλων υποθέσεων στις οποίες υπήρχε και το

στοιχείο της παραποίησης των ημερομηνιών λήξεως.

Θα πρέπει επίσης να αναφέρουμε ότι η ευπαιδευτος ανώτερη δικηγόρος της Δημοκρατίας εδέχθη ότι δεν επρόκειτο, ως εκ της φύσεως της υποθέσεως αυτής, για περίπτωση φυλάκισης.

5

Μάλιστα θα πρέπει να υποδειχθεί εδώ ότι στην υπόθεση *BISCO* επρόκειτο περί παραδόσεως τροφίμων στο Νοσοκομείο ληγμένης ημερομηνίας και παραποίησης της ημερομηνίας λήξεως διά της επικόλλησης νέας ψευδούς ημερομηνίας. Η υπόθεση *Σολωμού* αφορούσε παράβαση των όρων ακριβώς του ιδίου προτύπου.

10

Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρχε τίποτε που να πείσει το Δικαστήριο τούτο κατ' έφεση ότι η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως ήταν εσφαλμένη και ότι δεν επρόκειτο περί τυπικής παράβασης όπως αυτός χαρακτήρισε την όλη υπόθεση.

15

Κάτω από όλα αυτά τα περιστατικά και έχοντας κατά νου τις αρχές που διέπουν την επέμβαση του Δικαστηρίου τούτου στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας του από ένα πρωτόδικο δικαστήριο στην επιβολή ποινής βρισκόμε ότι δεν υπάρχουν οι λόγοι εκείνοι που θα δικαιολογούσαν τη δική μας επέμβαση.

20

Αναμφίβολα σε περιπτώσεις που η υγεία του λαού τίθεται σε κίνδυνο οι ποινές πρέπει να είναι και αυστηρές και αποτρεπτικές της διάπραξης τέτοιων παραβάσεων και με την απόρριψη της εφέσεως αυτής δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι το Δικαστήριο τούτο εγκαταλείπει καθ' οιονδήποτε τρόπο τις αρχές αυτές και τις αρχές που τονίστηκαν στις πιο πάνω εφέσεις στις οποίες έγινε ήδη αναφορά και με τις οποίες συμφωνούμε απόλυτα.

25

30

Η έφεση απορρίπτεται.